

Vi är tillbaka!

Slutsignalen har gått på Bravida Arena i Göteborg, Jenny Petterson har precis gått ut från restaurang Bosna i Degerfors där hon sett matchen på tv. Nu röker hon tillsammans med vännen Ina Englund.

- Det är fantastiskt, det är så jävla stort att vi går upp i Allsvenskan. Det har varit lite kämpigt de två senaste matcherna så nu ska vi festa hela natten! Grabbarna kommer hit sen och vi ska gratulera dem, vilken lycka det är för oss allihop, ropar Jenny överlyckligt.

Matchen mot Ljungskile den 5 december 2020 är över. DIF vinner med 3-0 och är i Allsvenskan för första gången på 23 år.

Thomas Ljungberg kommer ut och säger att han skakar i hela kroppen. Två gånger tidigare har han upplevt att Degerfors gått upp i Allsvenskan. Nu är det den tredje.
- Tårarna rinner, jag vet inte. Det är hemskt, fruktans-

värt – av glädje! Jag har upplevt det här 1959 på Råsunda och då var jag bara elva år. Och sedan 1992 på Stora Valla. Det är helt fantastiskt för det lilla samhället att få ha ett allsvenskt lag. Vilken kämpainsats grabbarna har gjort!

Laget gick som tåget hela säsongen 2020 i Superettan och behövde bara ta en poäng totalt i de tre sista matcherna mot Eskilstuna, Sundsvall och Ljungskile för att gå upp i högsta serien. Det verkade ju lätt men skulle visa sig svårare än vad någon trott.

Tränarna Tobias Sohlberg och Andreas Holmberg kände sig dundernervösa inför sista matchen.

- Det var ångest blandat med förväntningar och press. Vi tog över inför den här säsongen och hade haft ett problemfritt år så första hindret var när vi förlorade mot Eskilstuna. Vi hade precis haft ett coronabrott

i truppen och fick och trixa med träningar och träna gruppvis, berättar Andreas.
En ännu större smäll mot Sundsvall ledde till en ”måstematch” mot Ljungskile.
- Då var det tungt och vi kände en del press för plötsligt hade vi allt att förlora. Folk runtomkring hade ju räknat med att det var klart.

Försprånget till tvåan i tabellen var 8 poäng men det krympte förstås efter varje förlust.
- Det firades som om vi redan hade gått upp och nu riskerade vi plötsligt att hamna i ett kvalspel, säger Tobias och menar att det i så fall hade varit bättre att i ett tidigare skede av serien vara inställd på att det skulle bli kval.

På slutet blev allt till ett trauma säger klubbchefen Suzanne Hällström.

- När vi åkte och skulle möta AFC Eskilstuna så var vi rätt säkra på att det skulle bli den avgörande matchen. Och vi visste att om Jönköping fick stryk i sin match skulle vi gå upp även om vi förlorade.

Jönköping förlorade givetvis inte och det blev förlust för Degerfors med 2-0. På återresan satt åtta personer från klubbledningen inne på ett fik i Arboga och stämningen var dyster.

- Men vi hade ju ändå två chanser kvar. En mot Sundsvall hemma och sedan mot Ljungskile borta.

Stora Valla blev inte godkänd för spel mot Sundsvall.

Vulkanernas blivande ordförande Michael Barsoma tömmer segerrusig en flaska "skumpa" utanför Bosna.

Matchen måste därför spelas på Behrn Arena i Örebro.
- Där fick vi "storpisk" med 5-2 och då fanns det bara en möjlighet kvar, mot Ljungskile.

Det laget i princip hade varit klara för sedan augusti/ september blev nu till ett trauma och det pratades inte så mycket fotboll på kansliet dagarna efter Sundsvalls-matchen.

- När vi åkte ner till matchen mot Ljungskile, som hade flyttats till Göteborg, pratade vi inte heller så mycket fotboll. Det kändes nästan som en tillkämpad glädje och spänning, säger Suzanne med ett skratt.

En poäng skulle räcka. En förlust däremot skulle innebära kval till Allsvenskan.

- När det första förlösande målet kom, trots den press som Ljungskile hade, så började hoppet ändå tändas.

Känslorna vid slutsignalen?

- Alla blev rörda på något sätt av att se alla omkring oss som fått så mycket besvikelse trots att det hade gått så jäkla bra tidigare. Det var helt fantastiskt men väldigt ensamt inne på Bravida Arena, fast utanför var det många som jublade och skrek.

Minst lika stort jubel var det på Medborgargatan i och utanför Bosna där många supportrar samlats. Jag var själv med och fotograferade och intervjuade segerrusiga supportrar.

Visst fanns hela tiden tankarna på att försöka hålla "social distans" på grund av corona, men det var inte så lätt i trängseln då alla känslorna kom ut.

Lokala löpsedeln "Grattis DIF tillbaka i Allsvenskan" hängdes upp. Bosnas "bossar", Nedzad och Liljana Omerbasic, drog fram segerchampagnen.

- Vi är uppe i himlen. Det kan inte bli bättre och vi har inte corona på Bosna! ropar Nedzad när han sätter upp en stor rödvit banderoll med "Degerfors IF Allsvenskt igen". Det skålas, sjungs, kramas och skrålås: "VI ÄR TILLBAKA, VI ÄR TILLBAKA!"

Suzanne berättar att klubbledningen under den sista tiden hade börjat förstå att det skulle komma mycket folk till Stora Valla om laget gick upp.

DIF-supportrarna på Bosna gick in i ett lyckorus när det var klart att laget tagit sig upp i Allsvenskan igen. Liljana Omerbasic hänger upp löpsedeln från KT-Kuriren.

- Vi försökte gå ut och informera själva och via tidning- ar om att tänka på att det pågår en pandemi.

Sedan åkte ni hem i bussen. Hur tänkte ni då?

- Det är klart att vi tänkte på att hålla avstånd men sedan började det komma filmer från Degerfors när vi var halvvägs hem då många hade samlats på Medborgargatan och Bosna. Då försvann alla tankar på pandemin. Folk grät, skrek och hurrade. Det var eufori och man drogs med!

Samtidigt var det också sådan glädje för spelarna som spelat en säsong på ett sätt som inte Degerfors gjort på årtal och inte fått höra publikjubel någon enda gång på grund av pandemin.

När bussen med spelare, tränare och ledare kom till rondellen i Degerfors centrum strax efter halv tolv på natten brändes fyrverkerier av. Just då fanns inte pandemin varken för Suzanne eller någon annan.

- Det var ju en helt fantastisk kväll och någon skämtade om "vilket var egentligen det andra laget som gick upp?", berättar Suzanne med ett skratt.

I lokalpress och särskilt i rikspress var det mest Degerfors IF man pratade om, inte Halmstad.

- Vi har väl en mer historisk klang än vad Halmstad har och jag tror också att det är lite av "David mot Goliat syndromet".

Hundratals glada och segerrusiga DIF-supportrar trotsade alltså Folkhälsomyndighetens rekommendationer om att hålla "social distans" den här natten. Firandet fortsatte med fyrverkerier, bengaler, sång och ramsor. Spelarna överväldigades av fansens bemötande. De hade roligt redan i bussen men det som sedan skulle komma överträffade alla förväntningar för spelarna som intervjuades av NA.

Oliver Ekroth: "Det här är bara sådant man kan drömma om och det är precis det vi har väntat på hela bussresan, att få fira det här med fansen är det man har väntat på hela året. De har inte fått vara på plats på några matcher och få mötas upp av alla är helt otroligt".

Överst: Lagkapten Oliver Ekroth i guldhatt. FOTO: ANDREAS GUSTAFSSON I mitten tidningsklipp från NA 7 december 2020.

*Fyrverkeri i rondellen. FOTO: JENNIFER CSIPAI
Polis utanför Bosna. FOTO: JAMES WAHLBERG*

Christoffer Wiktorsson: "Bättre än så här blir det fan inte. Det här har vi längtat efter"
 Johan Bertilsson: Jag är så glad över att vara en del av det"
 Victor Edvardsen: "Glädje, att få gå med kortege och brandkåren och få mötas upp av det här. Det kanske bara händer en gång"
 Christos Gravius: "Helt otroligt, man blir röd"

Sportchefen Patrik Werner pratar lite skämtsamt om att 5 december kan bli degerforsarnas nya "nationaldag". Speciellt om fortsatt spel i Allsvenskan kanske hänger på hur det går i sista matchen mot Östersund den 5 december 2021.

- Vi visste att ett bättre lag var svårt att få tag i. "Går det inte nu så tar det 20 år till". Det var extremt tungt sista omgångarna så när det blåstes av var det i stort sett bara lättnad och det gick inte att hålla tårarna tillbaka, säger han.

Överst: Samling utanför Bosna. FOTO: JAMES WAHLBERG
 Till höger: En lycklig Thomas Ljungberg utanför Bosna.

Spelarna och tränarna hyllades för full hals ända ner till Stora Valla där hundratals, kanske tusentals samlades vid klubbhuset efter att ha gått i kortege från Medborgargatan.

- Folk ringde hela tiden så det var lika bra att lägga ut på Facebook att vi kommer. "Så kom ner och håll avstånd". Det var flera som tyckte att jag skulle få sparken för det uttalandet. Kanske var det oansvarigt men enligt min bedömning var det omöjligt att stoppa. Vi var kanske lite dumma och trodde att folk skulle stå på sidorna och hålla avstånd, fortsätter Werner.

I kölvattnet av allt firande den natten uppstod också en debatt i sociala medier där kritik riktades mot det som hänt. Smittskyddsläkaren Gunlög Rasmussen uttalade sig i pressen den 9 december och hoppades att de som var

med och firade skulle hålla sig i hemmet den närmaste tiden. "Det är självklart att det är otroligt tråkigt och olyckligt när det blir såna här situationer".

Eftersom de gamla belysningsmasterna på Stora Valla var utdömda så var det förbjudet att vara inne på arenaområdet vilket komplicerade det hela menar Werner. - Vi pratade med kommunen om vad vi skulle gjort anorlunda men de kunde väl inte svara riktigt även om vi fick kritik. Det enda hade varit om vi hade varit kvar i Göteborg men vi ville ju hem till våra anhöriga. Sen får man ju ändå säga att alla som kom gick dit frivilligt.

"Folk ringde hela tiden så det var lika bra att lägga ut på Facebook att vi kommer"

Ditt största fotbollsminne är?

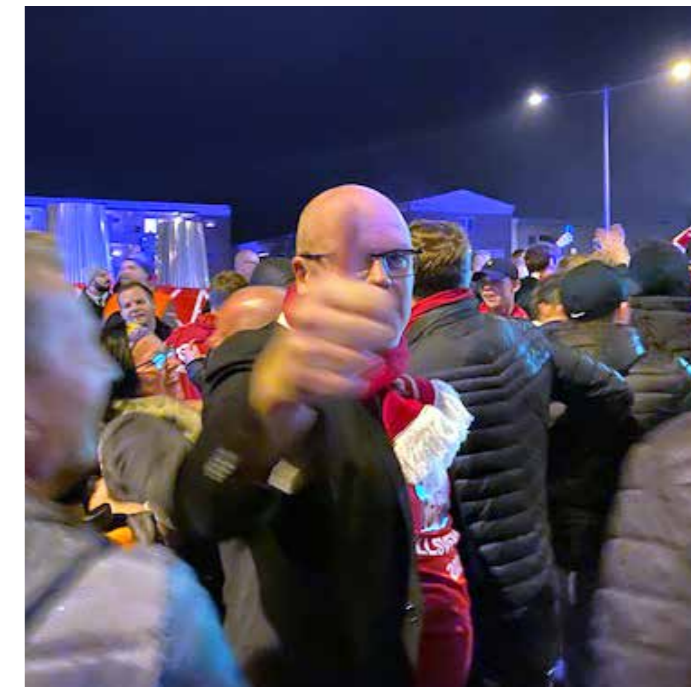
- Det är ju det här och när vi slog Djurgården 1992 och gick upp i Allsvenskan igen.

Degerforsaren, numera Laxåbon Jonas Brännmyr, sportjournalist på NA skrev en krönika den 7 december om total eufori och totalt oansvar i att fira segern på det här sättet:

"2020 är året då glädje och gemenskap har blivit skällsord. Jag förstår så väl att hundratals degerforsare kände behovet av att få fira för en kväll, få glömma den blygrå vardagen och gå ut på Medborgargatan och hylla sitt lag".

"Och jag förstår lika väl de ansvarstagande människorde som tillhör riskgrupper, de som arbetar inom vården, de som har folkvett- som förfäras sig när de ser scenerna på bilder och tv".

Klubbchefen Suzanne Hellström vill framhålla att det trots allt inte gick att påvisa någon direkt ökad smittspridning efter firandet den 5 december.

Sportchefen Patrik Werner gör tummen upp. Samtidig var han chockad över att så mycket folk slöt upp efter hans uppmaning att komma och fira med avstånd. "Kanske var det oansvarigt men enligt min bedömning var det omöjligt att stoppa".

FOTO: ANDREAS GUSTAFSSON

Många fortsatte att följa spelarna ner till klubbhuset där det euforiska firandet fortsatte.

FOTO: ANDREAS GUSTAFSSON